

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Bouiani mors, & de vita Valentiniani, et ipsius in Deum fiducia, & quomodo
ad imperiũ peruenerit, & quòd Valentē fratrem suũ in imperij partem
aßumpsit, & de opinionum & morum eorundem discrepantia. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Iouiani mors, & de vita Valentiniani, et ipsius in Deum fiducia, & quomodo ad imperiū peruenit, & quòd Valentē fratrem suū in imperij partem assumpsit, & de opinionum & morum eorundem discrepantia. CAPVT VI.

Iouianus verò imperij administratione circiter octo mēses perfunctus, dum proficiscitur Constantinopolim, in Dadastanis, qui est locus Bithyniæ iter vias mortē obit, vel quòd largius, vti quidam prædicāt, cœnauerat, vel quòd odorem domus, in qua dormiebat, recens calce illite ferre non poterat. Nā multis carbonibus quò locus tepesceret, ibi accēsis (erat enim iam hyems) vaporem inde excutatum, parietes supra modum madefecisse dicunt. Vbi verò exercitus venit Nicæam, urbem Bithyniæ, Valentinianum virum bonum, & dignum planè imperio imperatorem declarant. Nā ibi tum fortè aderat, ab exilio reuersus. Fertur enim Iulianum, cum summā imperij Romani administraret, istū Valentinianum, qui præfectus cohortis erat, ex albo militum, qui in exercitu Iouiani vocabantur, exemisse, & perpetuo addidisse exilio: simulatione quidem, quòd milites sibi subiectos, cum contra hostes pugnandum esset parum commodè instruxerat, sed reuera hinc inductus est. Cum Iulianus adhuc in Gallia, quæ ad occidentem solem vergit, ætatem ageret, ad quoddam delubrum iuit sacrificatum: simulque cum eo fuit Valentinianus. Nam Romanis vetus erat mos, vt præfecti militum, qui Iouiani & Herculiani vocabantur (sunt hæ quidem duæ cohortes ex militibus primariis constitutæ: quarum altera ad Hercule, ab Ioue altera nomen traxit) imperatorem proximè à tergo præsidij causa sequerentur. Valentinianus autem cum esset limè delubri trāsgressurus, & sacerdos ritu Gētilitio virides oliuæ ramusculos madefactos manu tenens, introeuntes illis aspergeret, gutta in suam vestem delapsa, ægrè admodum & grauiter tulit. Christianus enim erat, & propterea Sacerdotem, qui ipsum aqua asperferat, conuictis adoritur. Aiunt præterea eum, etiam imperatore Iuliano inspectante, tantū vestis suæ cū ipsa gutta excidisse abiectis-

SOZOMENI HISTOR.

abiecisseque, quantum gutta madefecerat. Vndè Iulianus ei admodum infensus iratusque, non multò post condemnauit exilio, vt nimirum Melitinam, urbem Armenia, perpetuò incoleret: causa quidem simulata, quòd milites sibi subiectos negligèter admodum gubernasset. Noluit enim videri propter religionem vllò eum afficere incommodo, ne inde aut martyris, aut confessoris honos illi tribueretur. Siquidem hac de causa alijs etiam Christianis pepercit, quia videret eos ex periculis susceptione vt supra demonstratum est, tum gloriam sibi consequi, tum religionem ac fidem Christi vehementer confirmare. Ac simul vt imperium Romanum Iouiano delatum est, iste Valentinianus ab exilio Nicaam reuocatus, mortuo iam fortè Iouiano, & consilio ab exercitu, & his, qui tum primos magistratus gerebant, inuito, omnium suffragijs imperator deligitur. Postea verò quàm insignia suscepit imperij, & milites clamarent, vt alterum sibi velut socium imperij adiungeret, me, inquit, ad imperandù deligere, ò milites, penes vos erat: sed cum iam à vobis delectus sim, consortem imperij, quem postulatis, non in vestra, sed in mea solius potestate deligere situm est. Quinetiam vos, qui meo iam imperio subiecti estis, conquiescere: me autem, vt potè imperatorem, quid agendum sit, consyderare conuenit. Atque hac oratione id temporis milites affatus, eorum minimè cessit sententiæ. Verùm haud multò post profectus Constantinopolim, fratrem consortem imperij declarauit. Atque partes imperij, quæ ad solem orientem spectant, ei tradidit: quæ autem ab Illyrijs ad Oceanù occidentalem pertinent, quinetiam omnem è regione continentem ad extremas vsque oras Libyæ suæ ipsius subiecit ditioni. Ambo quidem professione Christiani erant, sed tamen opinione discrepabant & moribus. Nam Valens quoniam salutari aqua baptismatis exiaret, Eudoxio episcopo ad illius mysterij initiatione ministro vsus est, fidei Ariane se addixit: atq; iniquo animo passus est, qd nò sibi liceret omnes vi ad eandè secum opinionè amplectendam cogerè. Valentinianus autem fidei concilij Nicani adhærescens, sicut iis, qui ei fauebant, opitulatus est, sic contrariam doctrinam sequentibus nihil omnino exhibuit negotij.

Quòd